

Carrer Sant Cristòfol

Premià de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Sant Cristòfol, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63 i 65

Coordenades:

Latitud: 41.49038
Longitud: 2.35641
UTM Est (X): 446276
UTM Nord (Y): 4593396

Classificació

Número de fitxa 08172 - 87
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Text refós 2010
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Fitxes associades:

[El Xalet](#)

[Casa al carrer Sant Cristòfol](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 14/05/2010 - 02:00

Descripció

Conjunt homogeni de cases de cós, són de planta rectangular i consten de planta baixa i planta pis, algunes conserven golfes per sota el carener sense accés a les façanes. Les cobertes són de teules àrabs a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia. Les façanes es generen a partir d'una disposició simètrica mitjançant dos eixos de verticalitat, que es defineixen a la planta baixa per una porta d'accés, a la dreta, i una finestra amb reixa de ferro, a l'eix esquerre; i a la planta pis, amb dues finestres amb llinda. El parament de la façana és un estucat llis sense elements ornamentals. A partir d'aquesta tipologia, algunes cases han patit transformacions més o menys destacables amb el pas del temps. A banda de la casa del número 49 que s'ha individualitzat en una fitxa pròpia, ja que està inclosa en el catàleg municipal, destaca la casa del número 47, amb els angles arrodonits de les obertures, una motllura en la separació de planta baixa i pis i coronament amb balustrada sobrepassant el pla de coberta. La casa dl número 57 té una planta de més, afegides en èpoques pretèrites. A la part posterior tenen un pati, i la majoria conserven un safareig. A més les cases números 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63 i 65 comparteixen una androna

Història

El nom de cós ve del llatí *cursum*, que vol dir peça de terra estreta i allargada que serveix per edificar-hi una casa. Per tant, la casa de cós és aquella casa construïda en un cós. La dimensió característica del cós és l'amplada, fixada durant els segles XV i XVI en funció de la llargada de les bigues de fusta per a obtenir una correcta resistència en l'edificació de masies i cases urbanes. Mentre les masies, majoritàriament seran de tres còssos, les cases en tindran un. La casa de cós és l'habitatge unifamiliar propi de molts pobles del Maresme. A Mataró s'ha estudiat amb detall (Salicrú: 1989) i d'aquest treball se'n poden extrapolar dades pel cas que ens ocupa de Premià de Mar. Aquesta tipologia es configura a inicis del segle XVII, es consolida durant el segle XVIII i, perdura, amb canvis fins la primera dècada del segle XX.

Bibliografia

AGUADÉ i BENET, Abdon i CODINAS i GARCIA, Josep (1992). La casa de cos de Premià de Mar. Inèdit. Arxiu Museu de l'Estampació de Premià de Mar. MONTLLÓ BOLART, Jordi (1999). Cronos contra la memòria. Les andrones, un element de la nostra identitat cultural oblidat per la societat; dins *Zerovuittresquaranta*, núm. 108, novembre de 1999. Vilassar de Mar, pàgs.. 11 i 12. SALICRÚ i PUIG, Manuel (1989). La casa de cós de Mataró, dins de *Fulls del Museu Arxiu de Santa Maria*, núm. 35. Mataró, pàgs.. 10- 30.

